

Ministeren

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 23. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 368 (Alm. del) efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 368:

Mener ministeren, at det er forventeligt, at en ansøger om humanitært ophold udtrykkeligt i forbindelse med sin ansøgning giver udtryk for tvivl om, hvorvidt ansøgeren rent faktisk har adgang til behandling i hjemlandet, når det siden 1. august 2010 har været praksis, at spørgsmålet om, hvorvidt behandlingen i praksis er til rådighed for den konkrete ansøger, ikke er afgørende?

Svar:

Folketinget vedtog i 2010 en praksisændring, som indebar, at det som det klare udgangspunkt er uden betydning, om medicinen og behandlingen i hjemlandet alene kan fås mod egenbetaling – uanset betalingens størrelse.

Den gældende praksis er ikke til hinder for, at en ansøger kan gøre gældende, at den pågældende ikke har faktisk adgang til behandling i hjemlandet.

Ministeriet ser således – også efter praksisændringen i 2010 – jævnligt eksempler på, at ansøgere gør gældende, at de f.eks. ikke har råd til at betale for behandling i hjemlandet.

Det er ministeriets vurdering, at der fortsat gælder en høj tærskel for vurderingen af den faktiske adgang – også efter Paposhvili-dommen. Jeg henviser her til besvarelsen af spørgsmål nr. 665 (UUJ – alm. del) (FT 2016-17), s. 7.

Det betyder, at en ansøger godt kan blive pålagt selv at betale for behandlingen – også større beløb. Beløbets størrelse vil afhænge af de samlede omstændigheder i sagen.

Det, der afgørende ændres ved dommen, er derimod, at der helt generelt indføres en pligt til, at man i de særlige sager ("other very exceptional cases"), som er genstand for dommen, mere systemisk skal leve op til den udvidede

19. februar 2018

Humanitært ophold
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 1485
Akt-id 358962

undersøgelsespligt, når der på baggrund af ansøgerens personlige forhold er vægtige grunde til at tro, at vedkommende ikke har faktisk adgang til at modtage behandling i hjemlandet.

Ministeriet vil f.eks. skulle undersøge prisen, hvis udlændingens egne forhold sammenholdt med behandlingens karakter rejser væsentlige spørgsmål om, hvorvidt udlændingen rent faktisk har råd til behandling i hjemlandet.

Ministeriet vil desuden fremadrettet være opmærksom på at vejlede om konsekvenserne af Paposhvili-dommen i de relevante sager, herunder ved et nyt praksisnotat og ved konkret vejledning, hvor der er behov herfor.

Ministeriet vil altså undersøge noget mere. Jeg vil dog samtidig understrege, at det ikke nødvendigvis betyder, at den konkrete afgørelse af de enkelte sager vil blive anderledes.

Inger Støjberg

/

Niels Henrik Larsen